

En indledet Sag bortfalder dog, naar enten Ministeren tager sin Paastand om Bøde eller Sagsanlæg tilbage, eller naar den Tiltalte, der har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har samme Virkning som en Retsafgørelse.

4. Ministeren har Ret til med Nævnelse af Navn at offentliggøre stedfundne Overtrædelser af de i denne Lov og i Medfør af samme fastsatte Bestemmelser samt til ved gentagen Overtrædelse at tilbagekalde den vedkommende meddelte Autorisation.

§ 14.

Lov Nr. 385 af 22. Februar 1939 om Forhandling, Udførsel og Indførsel af Æg og Ægprodukter samt Lov Nr. 42 af 11. Februar 1942 om Tillæg til nævnte Lov gives forlænget Gyldighed indtil Datoen for nærværende Lovs Ikrafttræden.

§ 15.

Bortset fra Bestemmelsen i § 14, der træder i Kraft den 1. April 1947, træder denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, i Kraft en Maaned efter dens Indrykning i Lovtidende.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den første Lov om Udførsel og Indførsel af Æg var af 1. April 1925 og havde Gyldighed indtil 1. April 1928. Loven medførte en væsentlig Forbedring med Hensyn til Eksportæggenes Kvalitet, men havde for saa vidt ingen forbedrende Indflydelse paa Æggenes Kvalitet i den indenlandske Handel. Da Loven under 31. Marts 1928 blev fornyet under Navn af „Lov om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg“, blev derfor indsat en Bestemmelse om, at Æg til Salg skulde være friske, med mindre de blev solgt under anden Betegnelse, og Landbrugsministeren blev derhos bemyndiget til at forbyde Udførsel her fra Landet af Æg af sekunda Kvalitet. Der blev straks gjort Brug af sidstnævnte Bestemmelse, idet man fandt det urigtigt her fra Landet at udføre Æg af sekunda Kvalitet, naar andre kontrollerede, danske Landbrugsprodukter kun maatte udføres som prima. I øvrigt mente man, at Forbudet vilde medføre, at de sekunda Æg kun kunde afsættes i begrænset Omfang, og at Køberne derfor vilde være nødsaget til at gøre passende Fradrag i Prisen for disse Æg, men det viste sig snart, at det var muligt her i Landet at afsætte alle de fremkomne sekunda Æg, og at Konkurrencen i det store og hele hindrede, at Fradrag blev foretaget i væsentlig Udstrækning. Heller ikke Bestemmelsen om, at Æg skulde være friske, medmindre de blev solgt under anden Betegnelse, medførte

de forventede Forbedringer, idet de — relativt faa — Fradrag, som blev foretaget af Eksportørerne, i Hovedsagen blev foretaget overfor Samlere, Købmænd og Brugsforeninger og ikke blev ført ud til Producenterne, saaledes at de Producenter, der leverede prima Æg, stadig kom til at betale for de daarlige Producenter, hvorhos Fradraget mistede sin opdragende Betydning.

Under Hensyn til fornævnte Forhold samt til, at man i andre Lande havde fastsat indgaaende Bestemmelser for og gennemført nøje Kontrol med Handelen med Æg, hvorved væsentlige Forbedringer var fremkaldt, blev det efterhaanden klart, at man, hvis Danmarks Stilling i den internationale Æghandel skulde bevares, ikke her i Landet kunde nøjes med Bestemmelser af den Art, der hidtil havde været gældende. Det var ubestrideligt, at selv den bedste Vilje fra Eksportørernes Side og den skarpeste Kontrol ikke kunde sikre en prima Eksportvare, hvis det til Eksportørerne indgaaede Materiale indeholdt væsentlige Mængder Æg af forringet Kvalitet og alle Overgangsformer mellem sekunda og prima Varer, og man var derfor fra alle Sider enige om, at der maatte sættes ind paa et kvalitetsforbedrende Arbejde allerede ved Æggenes Levering fra Producenten. Paa Initiativ af Danmarks Fjerkræavlerforening blev der i Efteraaret 1937 nedsat et Udvalg, der omfattede Repræsentanter for